

Biblická hodina – 23.06.2022

Suspírium: „Príde deň, keď budú kričať strážnici na Efrajimskom pohorí: ‚Hor sa, vystúpme na Sion, k Hospodinovi, nášmu Bohu!‘“ (Jer 31,6) Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 334: „Čo Boh činí, to dobré je...“

Modlitba

Ďakujeme Ti, Pane náš nebeský, že Tvoja reč nie je rozlúčková, ale poháňa všetko dopredu. Sme Ti vďační za účinné a živé slovo, ktoré aj dnes nás priviedlo do spoločenstva, aby sme sa napájali i vierou a svedectvom tých, ktorí sú Tebou milovaní. Prosíme, oslov nás veľmi osobne, aby sme nezabudli na Tvoje dobrodenia minulosti a súčasnosti, ale vyznali ich pred Tebou mocou Ducha Svätého. Ďakujeme, že i v tejto chvíli si nás posadil k bratovi a sestre, aby sme sa zveľaďovali v poznaní Ježiša Krista. Teba nikto nikdy nevidel, ale my každý deň badáme, že si skutočný a činný v našich životoch. Vrúčne Ťa prosíme, zjav nám svoju milosť, aby sme boli pred Tebou úprimní a vyznali to, čo je nám vždy také ťažké. Odpusť nám, že my nevieme odpustiť iným. Zmier nás zo sebou, aby v našom živote neboli ľudia tŕňom v oku, ale spolupracovníci a spolupodieľajúci vo vinici Kristovej. Daruj nám pokoj, keď srdce búši, daruj nám mier, keď rinčia zbrane, obdaruj nás životom, v ktorom si Ty všetko vo všetkom. V mene Ježiša Krista, v ktorom si nás zamiloval, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Kniha Jozua 24.kapitola 16-33.verše:

„Lud odpovedal: Nech nám ani nenapadne opustiť Hospodina a slúžiť iným bohom! Hospodin je náš Boh. On vyviedol nás a našich otcov z Egypta, z domu otroctva. Pred našimi očami urobil veľké znamenia a chránil nás po celej ceste, ktorou sme šli, i medzi všetkými národmi, cez ktoré sme prechádzali. Hospodin vyhnal pred nás všetky národy i Amorejčanov, ktorí bývali v tejto krajine, pred nami. Aj my budeme slúžiť Hospodinovi, lebo on je náš Boh. Vtedy povedal Jozua ľudu: Nemôžete slúžiť Hospodinovi, lebo on je svätý Boh, žiarlivý Boh, ktorý vám neodpustí priestupky a hriechy. Ak opustíte Hospodina a budete slúžiť iným bohom, odvráti sa a bude s vami zle zaobchádzať, zničí vás, hoci predtým s vami zaobchádzal dobre. Lud však odvetil Jozuovi: Nie! My budeme slúžiť Hospodinovi! Jozua povedal ľudu: Vzájomne ste si svedkami, že ste si vyvolili Hospodina, aby ste mu slúžili. Oni odpovedali: Sme svedkami. Teraz odstráňte cudzích bohov, ktorých máte medzi sebou, a nakloňte svoje srdce k Hospodinovi, Bohu Izraela. Nato ľud povedal Jozuovi: Budeme slúžiť Hospodinovi, nášmu Bohu, a budeme poslúchať jeho hlas. V ten deň uzavrel Jozua s ľudom zmluvu, dal mu ustanovenia a právne predpisy v Sícheme. Jozua napísal všetky tieto slová do knihy Hospodinovho zákona. Potom vzal veľký kameň a postavil ho pod dub pri posvätnom mieste Hospodina. Jozua povedal všetkému ľudu: Hľa, tento kameň

bude svedkom proti nám, lebo počul všetky reči, ktoré nám povedal Hospodin, a bude svedkom proti vám, aby ste nezapreli svojho Boha. Potom Jozua prepustil ľud do jeho dedičného vlastníctva. Po týchto udalostiach zomrel Jozua, syn Núna, služobník Hospodina. Mal stodesať rokov. Pochovali ho na území jeho dedičného vlastníctva v Timnat-Serachu na Efrajimskom pohorí severne od vrchu Gaaš. Izrael slúžil Hospodinovi, kým žil Jozua a starší, ktorí prežili Jozuu a poznali všetky Hospodinove skutky, ktoré vykonal pre Izrael. Jozefove kosti, ktoré Izraeliti priniesli z Egypta, pochovali v Sícheme na pozemku, ktorý kúpil Jákob od Síchemovho otca Chamóra za sto kesít. Pozemok zdedili Jozefovi synovia. Keď zomrel Áronov syn Eleazár, pochovali ho v Gibej, meste jeho syna Pinchása, ktoré dostal na Efrajimskom pohorí.”

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Obnovou zmluvy s Hospodinom patrí po vyjadrení Jozua aj otvorné priznanie sa k Pánovi. Jeho služba ako kňaza a proroka pred zhromaždenými je rodinnou bohoslužbou. Sú si rovní a rovnocenní pred Bohom, ale na niečo nemôžu zabudnúť: Hospodin je náš Boh. Prielom viery vyzná to, o čom Jozua kázal. Musí existovať spätná väzba.

Tak častokrát chýba po našich bohoslužbách. Tak častokrát vidíme my duchovní, či má zmysel naša služba? Chýba spätná väzba. Chýba viera, chýba nádej, chýba to malé horčičné semienko. Chýba. A práve preto Jozua nalieha: Vyjadrite sa. Vyznajte. Buď, alebo! Áno, alebo nie! Váš život i Vaša služba môže byť misijným zázemím v živote okolitých národov, ale ak Vás premôžu ich bohovia, tak radšej povedzte Bohu: Nie, Pane, ďakujem za možnosť.

Z Jozuovej kázne sa dozvedáme, že Bohu môžeme povedať aj nie. Naše rozhodnutie je dôležité pred Bohom.

Prečo? Lebo Boh je žiarlivý a svätý. On sa s nikým nebude deliť o vlastných. Jeho svätosť neuznáva ľudskú polovičatosť. U človeka existuje aj-aj, ale u Boha nie. On to striktno odmieta. To si má uvedomiť práve vo chvíli, keď sa usádza a v zaslúbenej zemi bude žiť. Nesmie sa prispôbiť obyčajom a mravom pohanov a klesnúť na ich úroveň. Nesmie.

Rozhodnutie ľudu je slávnostné vyhlásenie a potvrdenie novej zmluvy. Ako keby nová confirmácia. Zloženie a vyznanie sľubu. Sám sebe sa stáva svedkom. A sám seba upovedomí, že Boží súd je súd nad ich sprenevereným životom. Veď ich existencia, ich vyvolenie, ich vedenie je dôkazom toho, že Boh je Bohom milosti a útechy. Božia moc a sláva sa ich dotkla. Niekoľko sa ich dotkol, a bola to ruka Božia. Či ľud Boží trestá alebo žehná, Boh existuje a nemieni sa deliť s nikým o svoje vlastníctvo.

Ručiteľom zmluvy však nie je „confirmácia“ ľudu, slávnostný sľub, ale Pán nebies a zeme. Ľud nevie dodržať to, čo prisľúbil, ale Boh áno. O ich konkrétnosti hovorí

sám Jozua v nariadeniach a právnych ustanoveniach.“ Ľudské je vždy podopreté o to isté, o to Božie „áno...”

Zápis do knihy – zápis do matriky je symbolom toho, že pri Jordáne sa udiali veľké veci, ale i symbolom toho, že Jozua pokračuje v šľapajách Mojžišových. Viditeľným znakom je vztýčený kameň v posvätnom okrsku v Sicheme. A tým aj kameň je svedkom toho, čo sa udialo pred Bohom a pred celým svetom. Pripomína ľudu znova a znova Boží zákon, ktorý treba sústavne čítať a opakovať.

Keby symboly a pamätníky dnešného kresťanského sveta pripomínali nielen minulosť, ale ohlasovali aj prítomnosti vieru, nádej a spásu Božiu, ktorá nehovorí len o tom, čo sa stalo, ale vyznieva i o tom, čo všetko im prináleží i v súčasnosti. Vernosť Božieho ľudu. Vernosť vlastných. Vernosť tých, ktorí sa brodili cez rieku Jordán. Vernosť tých, ktorí boli pokrstení. Vernosť tých, ktorí počúvajú Božie slovo. Vernosť tých, ktorí stáli pred Božou tvárou a hovorili a hovoria i dnes: „Verím a vyznávam.“

A nakoniec smrť velikánov, lebo všetko sa raz končí. Prirodzený záver knihy. Koniec života Jozua a Eleazára. Služobníci Boží odchádzajú cestou, ktorú im určil Boh. Zomierajú. Dielo Jozua sa skončilo a bolo viditeľným pokračovaním Mojžišovej služby. Záchrané úsilie Mojžiša a Jozua sa skončilo. Jozua uviedol svoj ľud do časného odpočinku, ale príde iný, Záchranca, Jehoshua, ktorého my osobne poznáme, Ježiš, Spasiteľ náš, a on svojich verných uvedie do večného odpočinku:

„Veď keby ich bol Jozua voviedol do odpočinku, nebol by už potom hovoril o inom dni. ⁹ A tak ostáva sobotný odpočinok pre Boží ľud; lebo kto vošiel do jeho odpočinku, ten si odpočinul od svojich diel tak, ako Boh od svojich. Usilujme sa teda vojsť do toho odpočinku, aby nikto nepadol podľa toho istého príkladu neposlušnosti. Keďže máme vznešeného veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držme sa vyznania.” (Žid 4,8-11.14)

Tri hroby v Sicheme hovoria o tradícii, jeden hrob v Jeruzaleme hovorí o živote, kde kameň bol Bohom odvalený. Ježiš Kristus je život a s Ním živé spoločenstvo už nepozera na uctievanú tradíciu, ale na to, čo Boh učinil a ako spasil svoj ľud.

„Izrael slúžil Hospodinovi, kým žil Jozua...” Duchovný Izrael, naše spoločenstvo bude dokedy slúžiť Hospodinovi? Ježiš Kristus žije, a skrze Neho i my budeme žiť. Kým žil Jozua. Kristus žije a slúži i dnes len nám a našej spásonosnej službe.

Biblický text: List apoštola Jána 4.kapitola 7-21.veršov

„Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha a každý, kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha. Ten, kto nemiluje, nepozná Boha, pretože Boh je láska. Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal na svet svojho jednorodeného Syna, aby sme skrze neho mali život. Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy. Milovaní, keď si nás Boh tak zamiloval, aj my sa máme navzájom milovať. Boha nikto nikdy nevidel; ak sa navzájom milujeme, Boh ostáva v nás a

jeho láska v nás dosiahla dokonalosť. Podľa toho poznávame, že ostávame v ňom a on v nás, že nám dal zo svojho Ducha. A my sme videli a svedčíme, že Otec poslal Syna za Spasiteľa sveta. Kto vyznáva, že Ježiš je Boží Syn, v tom ostáva Boh a on ostáva v Bohu. A my sme poznali a uverili v lásku, ktorú má Boh k nám. Láska medzi nami dosiahla dokonalosť v tom, že máme dôveru v deň súdu. Veď aký je on, takí sme aj my na tomto svete. V láske niet strachu, ale dokonalá láska vyháňa strach, lebo: kto má strach, bojí sa trestu, a kto sa bojí, nie je dokonalý v láske. My milujeme, lebo on nás miloval prvý. Ak niekto hovorí: Milujem Boha a nenávidí svojho brata, je klamár. Veď kto nemiluje svojho brata, ktorého vidí, nie je schopný milovať Boha, ktorého nevidí. A toto prikázanie máme od neho, aby ten, kto miluje Boha, miloval aj svojho brata.

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

V čítanej biblickej stati sa až osemnásťkrát vyskytuje slovo láska a čitatelia listu apoštola Jána až dvakrát sú oslovení ako milovaní.

I. Čo je prameňom tento lásky?

- a.) „láska je z Boha...“ – prameňom lásky je poznanie Boha
- b.) „Božia láska sa k nám prejavila v tom,...“ - Božia láska v Kristovi sa zjavila a zasvietila do tajností nášho sveta v plnosti života. Láska má určitú formu, zjavenie a narodenie Ježiša Krista. Božia láska nemá žiadnu abstraktnú formu, je to konkrétne zacielené a smerodajné.
- c.) „Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás...“ - láska je Boží dar a nie požiadavka.
- d.) Prameňom lásky je Boh. K Nemu smerujúca cesta však nie je láska k Jeho osobe, ale viera.

II. Čo je obsahom lásky Božej?

- a.) „...keď si nás Boh tak zamiloval, aj my sa máme navzájom milovať.“
- b.) „ak sa navzájom milujeme, Boh ostáva v nás a jeho láska...“ – Teda nemilujeme sa navzájom, Jeho láska v nás nekoluje. Božia láska nie je detinská láska – ak ty ma miluješ, aj ja ťa budem milovať. Naše impulzy lásky nemajú žiadny vplyv na intenzitu lásky Boha. Božia motivácia vyviera z iného prameňa. Nehľadá konexie, ale predsa spojuje.

III. Sila Božej lásky:

- a.) zvíťazí nad hriechom: teda odpúšťa
- b.) porazí ľudské násilie: utvára pokoj
- c.) zvíťazí nad ľudskou horkosťou: daruje radosť
- d.) porazí ľudskú sebeckosť a egoizmus: naučí nás darovať a milovať druhého nezištne

e.) Božia láska premôže smrť: daruje večný život: „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“ (Jn 3,16)

IV. Vierovyznanie o láske Božej

- a.) len skrze Ducha Svätého
- b.) Ježiš ako Spasiteľ
- c.) spoločenstvo s Bohom – dokonalosť v láske.
- d.) dokonalosť v láske – dôvera, teda viera v Boha

Láska k Bohu a láska k blíznym sú neoddeliteľné prikázania. To čo nám prikázal Ježiš Kristus nech v nás panuje a činí ochotným srdcom konať: **„Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou myslou. To je veľké a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého.“** (Mt 22,37-39)

Aký je rozdiel medzi skutočnou a falošnou láskou? Láska Božia je najlepšia odpoveď pre tých, ktorí šíria nepravosti o Bohu. Aká je správna reakcia na Božiu lásku? Milovať sa navzájom. Božou láskou argumentovať proti tým, ktorí opovrhujú Jeho osobou, osobami okolo seba i učením o Kristovi a Jeho spásonosnom diele. Láskou nebies argumentovať ako prikázaním Kristovým.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Pane, [...] daj svojim služobníkom, aby ohlasovali tvoje slovo s úplnou odvahou.“ (Sk 4,29) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 301: „Boh náš je láska od večnosti...“

Zlatica Oravcová

Lásky viac

Len lásky viac do našich rokov,

By poháňala autá, vlaky,
By dávala smer naším krokom,
Lietadlá niesla nad oblaky...!

Len lásky viac do našich rodín,
By žiarila sťa vločka snehu –
V dôvere tichej lásky chodí,
Nad hlavou vždy má pevnú strechu!

Len lásky viac do ľudských vzťahov!
Podaná ruka krásou žiari –
V nej každá chvíľa je nám drahou
A blízkosť hreje vonnej jari...

Len lásky viac do duší našich!
Tú lásku žiada Láska Svätá,
Čo žitia nášho kroky stráži,
Čo trpela za hriechy sveta...!!